

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ТЕХНОЛОГІЙ ТА ДИЗАЙНУ

**ПРОГРАМА ФАХОВОГО
ВСТУПНОГО ВИПРОБУВАННЯ**
на здобуття освітнього ступеня магістр
зі спеціальності 182 – Технології легкої промисловості
освітня програма Проектування взуття та галантерейних
виробів

РЕКОМЕНДОВАНО

вченою радою факультету
технологій, сервісу та моди

Протокол № 7 від 16 січня 2017р.

Декан ф-ту ТСМ

 Зубкова Л.І.

РОЗГЛЯНУТО ТА СХВАЛЕНО

на засіданні кафедри
конструювання та технології виробів
зі шкіри

Протокол № 8 від 16 січня 2017р.

Зав. кафедри КТВШ

 Гаркавенко С.С.

КИЇВ

ВСТУП

Мета вступного іспиту полягає у з'ясуванні рівня теоретичних знань і практичних умінь та навичок, необхідних для опанування нормативних і варіативних дисциплін за програмою підготовки фахівця освітнього ступеня магістр за освітньою програмою Проектування взуття та галантерейних виробів.

Вимоги до здібностей і підготовленості абітурієнтів. Для успішного опанування дисциплін, передбачених навчальним планом з підготовки освітнього ступеня магістр за освітньою програмою Проектування взуття та галантерейних виробів, абітурієнти повинні мати базову вищу освіту за однойменною спеціальністю та здібності до опанування знаннями, уміннями та навичками в галузі природничо-наукових, загально інженерних та конкретних технологічних наук.

Обов'язковою умовою також є досконале знання державної мови.

Характеристика змісту програми. Програма складається з п'яти модулів, кожен з яких відображає окремі аспекти спеціальності та інтегрує знання з кількох дисциплін фахової підготовки:

- основи прикладної антропології;
- конструювання виробів зі шкіри;
- технологія виробів зі шкіри;
- основи складання заготовок взуття складних конструкцій;
- проектування технологічних процесів.

Екзаменаційні білети мають за змістом між предметний характер.

Кожен білет містить теоретичні питання і тестові завдання.

Теоретична частина передбачає

- розкриття закономірностей у розмірних ознаках стоп і кистей рук та їх використання в галузі;
- написання формул для розрахунків різних показників;
- формування теоретичних положень: серійного градирування, використання матеріалів при розкрої, різання, зволоження, сушіння, формування процесів склеювання;
- обґрунтування вибору технологічних процесів оброблення деталей верху, низу, складання заготовок та взуття клейовим методом кріплення.

Тестові завдання складаються з:

- тестових завдань з «Конструювання виробів зі шкіри» (15 завдань) ;
- тестових завдань з «Технології виробів зі шкіри» (15 завдань).

На поставлені завдання екзаменаційного білета слід відповідати чітко, робити обґрунтовані висновки.

Порядок проведення іспиту визначається положенням про приймальну комісію КНУТД.

ОПИС ОСНОВНИХ РОЗДІЛІВ ТА ЇХ КОРОТКИЙ ЗМІСТ

РОЗДІЛ «КОНСТРУЮВАННЯ ВИРОБІВ ЗІ ШКІРИ»

Основи прикладної антропології

1. Перша закономірність у розмірних ознаках стоп та її практичне застосування, математичне та графічне представлення. Визначення кількості стоп з заданою довжиною стопи.
Друга закономірність. Гістограми розподілу двох розмірних ознак. Приклади рівнянь регресії зв'язку між двома розмірними ознаками стоп. Використання закономірності у взуттєвій галузі.
Третя закономірність. Коефіцієнти розташування характерних анатомічних точок стоп.
Четверта закономірність. Коефіцієнти взаємозв'язку між різними широтними та обхватними параметрами стоп та їх використання у взуттєвому виробництві.
2. Перша закономірність у розмірних ознаках кистей рук, її математичне та графічне представлення і практичне застосування.
Друга закономірність у розподілі розмірних ознак кистей рук. Приклади рівнянь регресії зв'язку між двома розмірними ознаками кистей.
Третя закономірність між параметрами кистей. Коефіцієнти розташування характерних анатомічних точок кистей залежно від її довжини.
Четверта закономірність у параметрах кистей рук. Коефіцієнти взаємозв'язку між різними широтними, товщинними та обхватними параметрами кистей.
Практичне використання закономірностей у параметрах кистей рук у проектуванні рукавичних виробів.
3. Типологія стоп. Поняття визначення типорозмірів стоп. Вихідні закономірності для проведення групування стоп. Поняття середньотипових, середньо-середніх та стоп додаткових типів. Рахунок кількості стоп додаткових типів за довжиною та повнотою для певної групи населення. Поняття та розрахунок “ Σ ”.
4. Визначення межі відчуття та інтервалу байдужості стоп. Числові інтервалу байдужості для метричної системи нумерації взуття. Визначення межі відчуття та інтервалу байдужості для кистей рук. Ростовочний та повнотний асортимент взуття.
5. Типологія кистей. Поняття визначення типорозмірів кистей рук. Вихідні закономірності для проведення групування кистей. Поняття середньотипових, середньо-середніх та кистей додаткових типів. Розрахунок кількості кистей додаткових типів за довжиною та обхватом для певної групи населення. Визначення “ Σ ”.
6. Розрахунки довжинних, широтних та обхватних параметрів колодок.

Формула, за якою розраховується $D_{\text{сліду}}$ колодки, $Ш_{\text{сліду}}$ та $O_{\text{колодки}}$ параметри, від яких вони залежать.

Зміна обхватів та ступеню стискування в різних статеві-вікових групах. Вплив формувальних властивостей матеріалів на величину обхватних параметрів колодок.

7. Базові вихідні контури для проектування сліду колодки по плантограмі та ін. показниках. Вплив типу взуття на розташування контура сліду колодки. Зсув устілки в п'ятковій частині; формула, за якою він визначається. Сумарний припуск у носковій частині. Особливості проектування сліду колодки у геленковій частині.
8. Рівняння Зибіна Ю.П. для визначення різних параметрів колодок та взуття. Залежність параметрів від статеві-вікової групи, ділянки колодки та взуття (п'яткової або пучкової) та цільового його призначення (повсякденне, модельне, виробниче). Залежність вільного члена рівняння від типу взуття та висоти каблука.
9. Поняття розмірного асортименту взуття та теоретичне підґрунтя для його розрахунку. Вихідні дані для розрахунків, торговельна ростовка, її залежність від розміру взуття та величини колективу споживачів взуття. Виробничий асортимент взуття; фактори, які його визначають.
10. Сучасні методи розрахунків розмірного асортименту. Повнотний асортимент взуття та теоретичне підґрунтя для його розрахунку. Етапи розрахунку. Методи розрахунку повнотного асортименту за номограмою Ігнат'єва М.В. Сучасні методи розрахунків повнотного асортименту.

Основи конструювання виробів із шкіри

1. Система нумерації взуття (метрична, дюймова, штих-масова). Вихідні одиниці виміру, інтервал між суміжними номерами, взаємозв'язок між ними.
2. Поняття “базисні, контрольні та допоміжні лінії”. Формули, за якими вони визначаються. Розміщення базисних, контрольних та допоміжних ліній на контурі УРК. Конструктивні сітки проекту. Базисні, контрольні та допоміжні лінії. Етапи проектування моделей взуття за копіювально-графічною системою. Її недоліки та переваги. Поняття конструктивної сітки проекту та її складові.
3. Параметризація видів взуття. Схема параметризації туфель, напівчеревинок, черевинок, літнього та домашнього взуття.
4. Проектування моделей взуття за графічно-копіювальною системою. Етап розрахунків основних розмірів деталей верху взуття. Поняття контрольних точок і ліній різних деталей взуття. Формули для їх визначення.
5. Особливості розташування точки союзки у туфлях, напівчеревинок,

- черевиках, чоботах. Особливості розташування лінії перегину союзки для різних видів взуття залежно від форми носкової поверхні колодки.
6. Формули розрахунку висоти задника для різних видів взуття. Залежність розташування крил задника від статево-вікової групи та висоти каблука.
Вихідний контур для проектування підноски. Нормативи викреслення підноски.
  7. Вихідні розміри та контури для викреслення плоскої підошви. Формула для визначення припусків підошви. Розрахунок припусків на товщину деталей верху в різних ділянках взуття. Припуск на видимий край та оброблення зрізу підошви; фактори, які його визначають. Особливості розрахунку та проектування підошов з язичком та крокулем.
  8. Закономірності, які є базою для серійного градирування шаблонів. Розрахунки основних вихідних параметрів градирування. Різні способи градирування шаблонів деталей, їх переваги та недоліки. Градирування за допомогою ПЕОМ.
  9. Матеріаломісткість та трудомісткість моделі взуття. Фактори, які визначають матеріаломісткість та трудомісткість взуття. Розрахунок теоретичної норми використання матеріалу для певної моделі взуття та економічності нової моделі взуття. Необхідні вихідні дані для розрахунку трудомісткості взуття.

РОЗДІЛ „ТЕХНОЛОГІЯ ВИРОБІВ ЗІ ШКІРИ”

1. Види систем розкрою. Характеристика прямолінійно-поступальної системи розміщення деталей. Типові схеми суміщення деталей верху і низу взуття. Поняття укладуваності деталей взуття. Правила побудови модельних шкал. Розрахунок коефіцієнтів укладуваності деталей і середньозваженої укладуваності комплектів деталей верху.
2. Основні види розкрою матеріалів на однакові або різні деталі. Поняття рівняння балансу для різних видів розкрою (комплектно, безкомплектно, з урахуванням комбінування моделей при розкрої).
3. Основні поняття і розрахунок відсотка використання матеріалів для різних видів розкрою. Поняття і розрахунок показників норми витрат на деталь і комплект. Розрахунок економічності нових моделей.
4. Загальна характеристика відходів при розкрої. Відходи міжшаблонні нормальні, додаткові, крайові, сортові та міжшаблонний місток. Розрахунок величини всіх відходів при розкрої різних матеріалів на деталі верху і низу взуття. Поняття і розрахунок економії матеріалів та економічності моделей.
5. Основні розкрійні властивості шкір для верху взуття, топографія тягучості. Вимоги до деталей верху. Вибір комбінування моделей при розкрої. Розрахунок співвідношення кількості моделей у комбінації.
6. Основні розкрійні властивості рулонних і листових матеріалів, які розкроюють на деталі верху і низу взуття. Особливості побудови схем розкрою. Типові схеми розкрою листових матеріалів. Розрахунок показників використання рулонних і листових матеріалів.

7. Основні положення процесу різання. Способи різання. Устаткування, плити і різак – загальна характеристика. Фрезерування та класифікація фрез, які використовують у виробництві взуття при обробці урізу підошов.
8. Основні положення формування. Способи формування деталей та заготовок. Обтяжно-затягувальне устаткування. Режими і нормативи процесу.
9. Основні положення процесів гіротермії. Способи зволоження деталей і заготовок, режими і нормативи процесу, установки. Сутність процесів сушіння та волого-теплової обробки заготовок. Режими процесу, сушільні установки та обладнання для ВТО.
10. Чинники, що впливають на міцність ниткових швів при з'єднанні деталей верху та низу взуття. Типи швів, класифікація швейних та спеціальних голок. Правила підбирання ниток і голок.
11. Основні положення процесу склеювання. Чинники, що впливають на міцність клейового шва. Правила підбору клеїв.
13. Особливості застосування клеїв-розплавів. Особливості операцій у яких використовуються клеї. Види клеїв-розплавів, режими процесу склеювання.
14. Сутність процесів лиття. Переваги і недоліки процесу. Способи лиття низу на взуття. Литтєве устаткування, режими, нормативи процесу.
15. Перелік основних технологічних операцій оброблення деталей низу: підошов, устілок, каблуків, рантів. Режими, нормативи використання операцій оброблення, устаткування.
16. Основні положення та етапи проектування технологічних процесів складання взуття. Групи операцій ТП, їх характеристика при виготовленні взуття клейового методу кріплення.
17. Перелік технологічних операцій підготовки заготовок до їх формування, I група операцій. Режими, нормативи, устаткування.
18. Перелік технологічних операцій формування заготовок, II група операцій. Режими, нормативи, устаткування.
19. Перелік технологічних операцій підготовки сліду до кріплення підошов і каблуків. III група операцій. Режими, нормативи, устаткування.
20. Перелік технологічних операцій кріплення підошов з різних матеріалів та каблуків різної конструкції та висоти, IV група операцій. Режими, нормативи, устаткування.
21. Перелік технологічних операцій оздоблення взуття з різних матеріалів деталей верху та низу. Режими, нормативи, устаткування.
Основи складання заготовок взуття складних конструкцій
22. Перелік основних технологічних операцій оброблення деталей верху взуття. Режими, нормативи, устаткування.
23. Основні положення та етапи проектування технологічних процесів складання заготовок. Поняття технологічної та інструкційної карти. Схеми складання заготовки та схеми розгорнутого технологічного процесу.

24. Способи укріплення п'яткового шва та оброблення верхнього канта заготовок туфель, напівчеревиків, черевиків і чобітків.
25. Типи швів з'єднання союзок і овальних вставок у заготовках мокасинового типу. Фрагменти технологічних процесів для кожного варіанта шва з вибором устаткування.

Практична частина.

Проектування технологічних процесів складання заготовок різних видів взуття з вибором устаткування, розробкою структурних таблиць деталей та схем складання (за зразком взуття).

**ОРІЄНТОВНИЙ ПЕРЕЛІК ПИТАНЬ, ЩО ВІНОСЯТЬСЯ НА
ВСТУПНЕ ВИПРОБОВУВАННЯ
З «КОНСТРУЮВАННЯ ВИРОБІВ ЗІ ШКІРИ»**

Основи прикладної антропології

1. Антропометричні дослідження стоп: методики та програми проведення досліджень.
2. Антропометричні дослідження кистей рук: методики та програми проведення досліджень.
3. Перша закономірність в розмірних ознаках стоп: математичне та графічне її представлення.
4. Друга закономірність у розмірних ознаках стоп: поняття «кореляційної решітки».
5. Третя та четверта закономірності в розмірних ознаках стоп: коефіцієнти розташування характерних анатомічних точок стоп.
6. Перша закономірність у розмірних ознаках кистей рук: математичне та графічне її представлення.
7. Друга закономірність у розмірних ознаках кистей рук: поняття «кореляційної решітки».
8. Третя та четверта закономірності в параметрах кистей рук: коефіцієнти розташування характерних анатомічних точок кистей залежно від її довжини.
9. Типологія стоп: вихідні закономірності.
10. Межа відчуття та інтервал байдужості: методи визначення.
11. Виділення (групування) кистей рук: вихідні закономірності: поняття середньотипових, середньо-середніх та кистей додаткових типів.
12. Основні параметри колодки по довжині, ширині та обхвату: вихідні дані та формули для розрахунку $D_{\text{сліду}}$, $Ш_{\text{сліду}}$, та $O_{\text{колодки}}$.
13. Проектування сліду колодки: вихідні контури; сумарний припуск у носковій частині та зсув устілки в п'ятковій – формули для їх розрахунків та фактори, які їх визначають; особливості проектування сліду для різних типів взуття.
14. Рівняння Зибіна Ю.П. для визначення різних параметрів колодок; фактори, які їх визначають.
15. Розмірно-повнотний асортимент взуття: теоретичне підґрунтя, вихідні дані, етапи та методи розрахунків (їх переваги та недоліки).

Основи конструювання виробів зі шкіри

16. Головні ознаки класифікації взуття. Взуття основних та додаткових типів.
17. Класифікація взуттєвих колодок: за конструкцією, технологічним призначенням, матеріалами, асортиментним призначенням,

розшифровка індексу-фасону колодки за ГОСТ 3927.

18. Системи нумерації взуття (метрична, штихмасова, дюймова): вихідні розміри та одиниці виміру; інтервал між суміжними номерами; їх переваги та недоліки; формули взаємозв'язку між ними.
19. Конструктивна характеристика швів, які з'єднують деталі верху взуття: поняття рівноміцного шва; рівняння для розрахунку міцності шва; фактори, які визначають міцність швів; схеми різних видів швів.
20. Методи одержання розгорток з поверхонь колодок: етапи; переваги та недоліки; сучасні методи; зіставлений аналіз різних методів.
21. Системи проектування моделей взуття: етапи; переваги та недоліки; сучасні методи з використанням ПК; зіставлений аналіз різних методів.
22. Параметризація видів взуття: зв'язок між довжиною стопи та основними параметрами туфель, напівчеревинок, черевиків, літнього та домашнього взуття.
23. Проектування моделей взуття за графічно-копіювальною системою: етапи; поняття базисних, контрольних та допоміжних ліній; формули, за якими вони визначаються; конструктивна сітка креслення.
24. Особливості проектування в різних видах взуття: лінії перегину союзки, п'яткового заокруглення та верхнього канта; п'яткової частини шкіряної підкладки; задника та підноска.
25. Основні принципи проектування внутрішніх та проміжних деталей верху. Фактори, які їх визначають.
26. Проектування плоских деталей низу: вихідні контури; розрахунки вихідних параметрів, фактори, які їх визначають; особливості проектування підшов з язичком та крокулем.
27. Серійне градирування шаблонів деталей: закономірності, які є вихідною теоретичною базою; основні вихідні дані; розрахунки вихідних параметрів; різні способи градирування, їх переваги та недоліки.
28. Градирування шаблонів деталей взуття механічним способом, розрахунки установчих чисел по довжині та ширині. Особливості градирування деталей з постійними припусками та контурів деталей, які мають радіуси кривизни. Сучасні способи градирування за допомогою ПК.
29. Матеріаломісткість взуття: фактори, які її визначають; розрахунки теоретичної норми використання матеріалу та економічності нової моделі взуття.
30. Трудомісткість взуття: вихідні дані та рівняння для розрахунків; фактори, які її визначають.

ОРІЄНТОВНИЙ ПЕРЕЛІК ПИТАНЬ, ЩО ВІНОСЯТЬСЯ НА ВСТУПНЕ ВИПРОБОВУВАННЯ З «ТЕХНОЛОГІЇ ВИРОБІВ ЗІ ШКІРИ»

1. Типові схеми суміщення деталей верху і низу взуття, системи розкрою: шкір, рулонних і листових матеріалів.
2. Прямолінійно-поступальна система розкрою: побудова модельних шкал, поняття і розрахунок укладуваності деталей і комплектів.
3. Види відходів розкрою, визначення їх величини; рівняння балансу для різних варіантів розкрою.
4. Поняття і розрахунок відсотка використання шкір для верху і низу взуття та норм витрат на деталі і комплект (фактична, планова і розрахункова величина).
5. Розкрійні властивості шкір для верху, топографія тягучості, вимоги до деталей крою; основи комбінування моделей при розкрої, розрахункові формули.
6. Розкрійні властивості рулонних матеріалів: тягучість у двох напрямках, типові схеми розкрою, поняття корисної і оптимальної ширини; розрахунок відсотка використання.
7. Етапи різання (основні положення), способи різання: на опорі та з подаванням на рухомий і нерухомий ніж, переваги і недоліки кожного способу.
8. Основний різальний інструмент: різакі, фрези, шліфувальні матеріали, їх класифікація та застосування.
9. Теоретичні основи процесу формування розтягненням, коефіцієнт посадки носка; операції обтягування та затягування заготовок, кріпи телі.
10. Обтягувально-затягувальний та безобтягувальний способи формування заготовок, застосування, переваги і недоліки кожного, устаткування.
11. Чинники, які впливають на міцність ниткових швів; способи з'єднання деталей верху в заготовку, типи ниткових швів, голки, нитки, їх підбір.
12. Типи швів з'єднання заготовок з рантами і підошвами; чинники, що впливають на міцність з'єднання; голки, шила, нитки, устаткування.
13. Кінетика і динаміка процесу зволоження. Спосіб зволоження деталей верху пароповітряною сумішшю, режими процесу, установки.
14. Способи зволоження: контактний та під тиском, застосування, переваги і недоліки, режими процесу, устаткування.
15. Теоретичні основи процесу сушіння, криві сушіння та швидкості сушіння. Основні способи сушіння (радіаційний, радіаційно-конвективний, контактний, вакуумний).
16. Сутність процесу волого-теплової обробки заготовок, переваги і недоліки порівняно з іншими способами сушіння, режими процесу, устаткування.
17. Теоретичні положення процесу склеювання, поняття адгезії, когезії, аутогезії; чинники, які впливають на міцність клейового шва.
18. Розчинні клеї для основного склеювання: поліхлоропреновий і

поліуретановий, склад, технологія та режими використання, устаткування для активації і склеювання.

19. Клеї-розплави: поліамідні, поліефірні, ельвакси, їх складові, особливості використання, режими, устаткування для нанесення і склеювання.
20. Сутність процесів лиття; способи лиття термопластів і термоеластоластів, режими, устаткування.
21. Лиття поліуретанів – рідинне формування, особливості процесу, склад литтєвої композиції, режими процесу, устаткування.
22. Сутність процесів опорядження верху і низу готового взуття, опоряджувальні матеріали: апретури, лаки, фарби, воски, режими їх застосування.
23. Сутність операцій оброблення деталей верху, технологічні нормативи, режими, устаткування.
24. Загальні операції оброблення деталей низу взуття, нормативи, режими, устаткування.
25. Основні положення та етапи проектування технологічних процесів складання заготовок і взуття (на прикладі туфель човник клейового методу кріплення).
26. Способи оброблення верхнього канта заготовок і варіанти укріплення п'яtkового шва, порівняльна оцінка їх технологій, типи швів, устаткування.
27. Технологічний процес підготовки заготовок до формування: I група операцій, нормативи, режими, устаткування; варіанти технології зволоження та використання підносків і задників з різних матеріалів.
28. Технологічний процес формування заготовок: II група операцій, нормативи, режими, устаткування, варіанти технології затягування, формування сліду і сушіння.
29. Технологічний процес підготовки сліду та кріплення підошов і каблуків: III і IV групи операцій, нормативи, режими, устаткування, варіанти технологій кріплення каблуків різної висоти та матеріалів.
30. Технологічний процес опорядження готового взуття: V група операцій, нормативи, режими, устаткування, варіанти технології опорядження заготовок і низу із різних матеріалів.

**КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ ПИСЬМОВИХ ВІДПОВІДЕЙ
НА ВСТУПНИХ ВИПРОБУВАННЯХ ОСВІТНЬОГО СТУПЕНЯ
МАГІСТР
ЗА ОСВІТНЬОЮ ПРОГРАМОЮ
ПРОЕКТУВАННЯ ВЗУТТЯ ТА ГАЛАНТЕРЕЙНИХ ВИРОБІВ**

Приймальна комісія оцінює письмові відповіді студента на кожне завдання окремо.

Відповіді на теоретичні питання оцінюються так:

- 20 балів** – правильна вичерпна відповідь на поставлене запитання, продемонстровано глибокі знання понятійного апарату і літературних джерел, уміння аргументувати свою відповідь, наведено приклади;
- 15 балів** – в основному відповідь на поставлене запитання правильна, але є несуттєві неточності;
- 10 балів** – відповідь на поставлене запитання загалом наведено, але немає переконливої аргументації відповіді, характеристики певних об'єктів;
- 5 балів** – відповідь на запитання неповна або містить суттєві помилки;
- 0 балів** – відповідь неправильна або її немає.

Максимальна кількість балів, яку студент може отримати за відповіді на теоретичні питання, становить – 40 балів (по 20 балів за кожну відповідь).

Відповіді на тестові завдання оцінюються так:

- ✓ за кожну правильну відповідь студент отримує 2 бали;
- ✓ за кожну неправильну відповідь студент отримує 0 балів.

Максимальна кількість балів, яку студент може отримати за відповіді на тестові завдання, становить – 60 балів.

Оцінка визначається як сума балів, отриманих студентом за відповіді на кожне питання білета.

Остаточна оцінка визначається на основі суми балів:

Оцінка за національною шкалою	Відмінно	Добре		Задовільно		Незадовільно	
Оцінка в балах	90–100	82-89	75-81	67-74	60-66	35-59	1-34
Оцінка за шкалою ESTS	A	B	C	D	E	FX	F

ЛІТЕРАТУРНІ ДЖЕРЕЛА

З «КОНСТРУЮВАННЯ ВИРОБІВ ЗІ ШКІРИ»

1. Коновал В.П. Конспект лекцій з дисципліни “Основи анатомії, прикладної антропології та біомеханіки людини”. — К.: КНУТД, — 2007. — 55 с.
2. Коновал В.П., Гаркавенко С.С. Свістунова Л.Т. Універсальний довідник взуттєвика: Навчальний посібник. — К.: Лібра, 2005. — 725 с.
3. Омельченко Н.М., Коновал В.П. Класифікація виробів із шкіри. Підручник. — К.: КНУТД, — 2001. — 203 с.
4. Омельченко Н.М., Кернеш В.П., Коновал В.П. Основи проектування та виробництва виробів із шкіри. Частина 1. — К.: КНУТД, -2009 -194 с.
5. Бегняк В.І. Основи конструювання і проектування виробів із шкіри. Навчальний посібник. — Хмельницький: ТУП. — 2002. — 259 с.
6. Бегняк В.І. Практикум з конструювання і проектування взуття. — Хмельницький: ТУП. — 2002. — 272 с.

З «ТЕХНОЛОГІЇ ВИРОБІВ ЗІ ШКІРИ»

1. Коновал В.П., Гаркавенко С.С., Свістунова Л.Т. та ін. Універсальний довідник взуттєвика: Навчальний посібник – 2-ге вид. – К.: Лібра, 2006. – 720 с.
2. Коновал В.П., Свістунова Л.Т., Олійникова В.В. Технологія взуттєвого виробництва: Підручник – К.: Либідь, 2003.—366 с.
3. Фукин В.А., Калита А.Н. Технология изделий из кожи: Учебник. Часть I.— М.: Легпромбытиздат, 1988.— 272 с.
4. Олійникова В.В., Біленко Н.Я., Свістунова Л.Т. Довідник-каталог взуттєвика. Частина 2. Складання заготовок верху взуття.— К.: КНУТД, 2000.— 380 с.
5. Шагапова И.М. Технология сборки заготовок и обуви. — М.: Легкая и пищевая промышленность, 1983.— 183 с.

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ТЕХНОЛОГІЙ ТА ДИЗАЙНУ
КАФЕДРА: «Конструювання та технології виробів зі шкіри»

ЗАТВЕРДЖУЮ

Ректор КНУТД

_____ І.М.Грищенко

«____» _____ 2017 р.

ЗАВДАННЯ ФАХОВОГО ВСТУПНОГО ВИПРОБОВУВАННЯ

на здобуття освітнього ступеня магістр
за спеціальністю 182 – Технології легкої промисловості
освітня програма Проектування взуття та галантерейних виробів

Варіант № XX

1. *Теоретичне питання з „Конструювання виробів зі шкіри”.*

Антропометричні дослідження стоп: методики та програми проведення досліджень; визначення необхідної і достатньої кількості стоп.

2. *Теоретичне питання з „Технології виробів зі шкіри”.*

Типові системи суміщення деталей верху і низу взуття; системи розкрою шкір, рулонних і листових матеріалів.

3. *Тестові завдання з „Конструювання виробів зі шкіри”.*

4. *Тестові завдання з „Технології виробів зі шкіри”.*

Затверджено на засіданні кафедри КТВШ

Протокол № 8 від «16 » січня 2017 р.

Зав. кафедри _____ проф. Гаркавенко С.С.